

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A1“ 2018-05-23 SKUNDO**

2018 m. liepos 12 d. Nr. S-114 (7-90/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio – pranešėjas
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovėms

direktorei I. P.-K.
įgaliotai atstovei J. J.

mokesčių administratoriaus atstovams

D. S.
R. N.

2018-06-26 posėdyje išnagrinėjusi UAB „A1“ (toliau – Pareiškėja) 2018-05-23 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-05-04 sprendimo Nr. 331C-49102 grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas, n u s t a t è:

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinį teisės pažeidimą permokos (skirtumo) įskaitymo taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. 1A-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinį teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo), ir, išnagrinėjusi Pareiškėjos 2018-04-26 prašymą, ginčijamu 2018-05-04 sprendimu Nr. 331C-49102 nusprendė iš prašomos grąžinti 77211,77 Eur sumos negrąžinti (neįskaityti) Pareiškėjai 932,59 Eur, kadangi ši suma įskaityta gyventojų pajamų mokesčio nuo gyventojams su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais nesusijusių A klasės išmokų (toliau – GPM) delspinigių nepriemokai padengti. Bylos duomenimis, 932,59 Eur GPM delspinigiai buvo apskaičiuoti už laikotarpį nuo 2018-03-16 iki 2018-04-24, nuo GPM prievolės (79498,13 Eur) už 2018-03-01 – 2018-03-31 laikotarpį.

Pareiškėja nesutinka su 2018-05-04 sprendimo Nr. 331C-49102 dalimi, kuria Pareiškėjai buvo negrąžinta 932,59 Eur GPM permoka.

Skunde nurodomos pagrindinės aplinkybės, sąlygojusios permokos atsiradimą:

1. Pareiškėja 2018-03-14 (likus 1 dienai iki termino sumokėti GPM pabaigos) sumokėjo Inspekcijai 79480,43 Eur GPM už 2018 m. kovo mėnesį. Mokant per klaidą buvo nurodytas neteisingas (galiojęs seniau) įmokos kodas 1421 (turėjo būti nurodytas įmokos kodas 1411) (2018-03-14 mokėjimo pavedimo kopija, skundo 1 priedas);

2. 2018-04-23 Inspekcija pateikė kredito įstaigai nurodymą nurašyti mokestinę nepriemoką iš mokesčių mokėtojo sąskaitos (sąskaitų) Nr. (23.31-08) 467-72956 (skundo 2 priedas) 79451,54 Eur GPM nepriemokai padengti, kurio pagrindu iš Pareiškėjos sąskaitų buvo nurašyta 77713,03 Eur;

3. Pareiškėja 2018-04-23 pateikė Inspekcijai prašymą įskaityti apskaitomą GPM permoką 1411 įmokos kodu (2018-04-23 prašymas Nr. (17.16-40) GES-169957, 3 priedas).

4. Inspekcija 2018-04-24 sprendimu Nr. 331C-46259 Pareiškėjos prašymą dėl GPM permokos įskaitymo 1411 kodu tenkino (4 priedas).

5. 2018-04-24 Pareiškėja kreipėsi į Inspekciją su prašymu (5 priedas) grąžinti neteisėtai nurašytas lėšas.

6. Inspekcija 2018-04-25 sprendimu Nr. (23.31-08) 467-75227 pripažino netekusiu galios 2018-04-23 nurodymą nurašyti mokestinę nepriemoką (6 priedas).

7. 2018-04-26 Pareiškėja per „Mano VMI“ sistemą pateikė prašymą Nr. (17.16-40) GES-175392 grąžinti mokesčio permoką – grąžinti iš Pareiškėjos sąskaitų nurašytas sumas (77211,77 Eur) (7 priedas).

8. Inspekcija 2018-05-04 sprendimu Nr. 331C-49102 (skundžiama Sprendimo dalimi) atsisakė grąžinti dalį permokos (932,59 Eur), motyvuodama tuo, kad ji įskaityta GPM delspinigių nepriemokai padengti (9 priedas).

Pareiškėja skunde nurodo, kad ginčijama situacija susidarė dėl akivaizdžiai nepakankamo Inspekcijos bendradarbiavimo su mokesčių mokėtoju ir gero mokesčių administravimo principo nesilaikymo. Pareiškėja banko pavedime nurodė neteisingą įmokos kodą, tačiau mokėtina GPM suma į Inspekcijos atsiskaitomąją sąskaitą buvo pervesta laiku. Paaiškėjus aplinkybei, kad dėl padarytos klaidos (klaidingai nurodyto įmokos kodo) įmoka nebuvo įskaityta mokestinei prievolei padengti, o apskaitoma kaip permoka, Pareiškėja nedelsdama pateikė prašymą dėl permokos įskaitymo, kuris buvo patenkintas 2018-04-24 – Pareiškėjos klaidingu įmokos kodu sumokėta mokesčio suma buvo įskaityta mokestinei prievolei padengti.

Panaikinus Inspekcijos 2018-04-23 nurodymą nurašyti mokestinę nepriemoką iš mokesčių mokėtojo sąskaitos (sąskaitų), jo pagrindu nurašytos nuo Pareiškėjos sąskaitos lėšos turėjo būti grąžintos Pareiškėjai, vadovaujantis MAĮ 111 straipsnio nuostatomis, tačiau tai nebuvo padaryta – Inspekcija ėmėsi nepaaiškinamų procedūrinių veiksmų, vilkindama prašymo grąžinti nepagrįstai išieškotas sumas nagrinėjimą.

Pareiškėjos nuomone, Inspekcijos veiksmai ir pozicija dėl nurašytų lėšų grąžinimo neatitiko gero mokesčių administravimo, pagarbos mokesčių mokėtojui ir teisėtumo principų. Inspekcija 2018-04-27 pateikė Pareiškėjai nesuprantamus ir jokia logika nepaaiškinamus reikalavimus dėl GPM deklaracijų patikslinimo (skundo 8 priedas), kurie buvo visiškai nesusiję su Pareiškėjos pateiktu prašymu, kadangi Pareiškėja jau buvo sumokėjusi deklaruotą mokestį ir nebuvo nustatyta jokių pateiktos GPM deklaracijos trūkumų. Inspekcijos specialistė R. U. 2018-04-27 el. paštu persiuntė Pareiškėjai klaidingą ir su Pareiškėjos prašymo nagrinėjimu nesusijusią informaciją apie tariamai būtiną Pareiškėjos 2013 m. ir 2014 m. GPM deklaracijų patikslinimą, kurių pati specialistė negalėjo paaiškinti, taip pat negalėjo nurodyti, kodėl juos pateikė. 2018-05-02 (13 val. 04 min.) R. U. telefonu (+370 5 274 2580) paskambino Pareiškėjos atstovei ir nurodė, kad deklaracijų tikslinti nebereikia. Pareiškėjos nuomone, tokie Inspekcijos veiksmai vertintini kaip akivaizdus biurokratizmas ir piktnaudžiavimas įgaliojimais.

Inspekcija neturėjo teisės savarankiškai atlikti GPM delspinigių įskaitymo, kadangi Pareiškėja įstatymu nustatyta tvarka nebuvo informuota apie jokių GPM delspinigių (tokia informacija nebuvo pateikta Pareiškėjai ir per Inspekcijos informacinę sistemą), be to, MAĮ 111 straipsnis nenumato galimybės Inspekcijai savarankiškai be mokesčių mokėtojo prašymo atlikti kokius nors įskaitymus iš priverstinai nurašytų ir mokesčių mokėtojui grąžintinų sumų. Nurodymas nurašyti mokestinę nepriemoką neapėmė GPM delspinigių.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2017-07-03 nutartyje adm. byloje Nr. eA-1805-575/2017, nagrinėdamas iš esmės labai panašų ginčą dėl nurodymo nurašyti lėšas nuo mokesčių mokėtojo banko sąskaitų pagrįstumą, pažymėjo, kad Inspekcija, kaip viešojo administravimo subjektas, yra saistoma gero administravimo principo, iš kurio išplaukia, jog valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, privalo dirbti rūpestingai ir veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų. Teismas pažymėjo, kad, vadovaujantis Inspekcijos viršininko 2003-01-14 įsakymo Nr. V-11 „Dėl formų patvirtinimo“ nuostatomis, kartu su Nurodymu nurašyti lėšas nuo mokesčių mokėtojo sąskaitų turi būti pateiktas faktinis nurodymo vykdymo pagrindas, t. y. nurodyta išieškotina mokestinės nepriemokos suma, dėl kurios priimamas nurodymas. Pareiškėjos atveju nurodymas nurašyti mokestinę nepriemoką buvo priimtas tik dėl Pareiškėjos 2018-04-11 deklaruotos GPM sumos – 79451,54 Eur. Todėl, panaikinus minėtą nurodymą, Pareiškėjai turėjo būti grąžinta visa nuo Pareiškėjos sąskaitų nurašyta lėšų suma, nedarant iš jos jokių išskaitų, nesusijusių su nurodymo faktiniu pagrindu.

Inspekcijai skundžiamu sprendimu nepagrįstai atsisakius grąžinti Pareiškėjai nepagrįstai nurašytų lėšų dalį ir ją neteisėtai įskaičius delspinigiams padengti, Pareiškėja prarado galimybę patikrinti delspinigių apskaičiavimo pagrįstumą, taip pat pasinaudoti teise prašyti atleisti ją nuo apskaičiuotų delspinigių. Pareiškėjos nuomone, Inspekcija šiuo atveju nesilaikė vieno iš pagrindinių Inspekcijos uždavinių – padėti mokesčių mokėtojams įgyvendinti savo teises ir atlikti pareigas (MAĮ 19 str. 1 d. 1 punktas).

Aukščiau nurodytos aplinkybės, Pareiškėjos vertinimu, sudaro pagrindą panaikinti skundžiamo sprendimo dalį, kuria atsisakyta Pareiškėjai grąžinti 932,59 Eur delspinigių, kaip teisėtą ir nepagrįstą.

Dėl Pareiškėjos atleidimo nuo delspinigių

Vadovaujantis MAĮ 100 str. 2 dalies nuostatomis, prašymas dėl atleidimo nuo delspinigių gali būti pateiktas ir mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai. Pareiškėja, siekdama išvengti galimo pakartotinio ginčo su mokesčių administratoriumi, taip pat naudodamasi teise į efektyvią ir realią teisminę gynybą, prašo įvertinti apskaičiuotos delspinigių sumos pagrįstumą ir, nustačius, kad delspinigiai buvo apskaičiuoti nepagrįstai, juos panaikinti, arba atleisti Pareiškėją nuo GPM delspinigių 141 str. 1 dalies 3 punkto pagrindu.

Vadovaujantis MAĮ 96 str. 1 d. 1 punkto nuostatomis, delspinigiai gali būti skaičiuojami už nesumokėtą arba pavėluotai į biudžetą sumokėtą mokesčių mokėtojo deklaruotą mokesį, t. y. delspinigių skaičiavimas yra siejamas su atitinkamos pinigų sumos nesumokėjimu arba pavėluotu sumokėjimu į biudžetą.

LVAT praktikoje pabrėžiama, kad delspinigiai yra biudžetui padarytos žalos kompensavimo priemonė už laiku nesumokėtus mokesčius ir negalėjimą jais biudžete disponuoti (2017-10-31 nutartis adm. byloje Nr. A-1328-261/2017). Pareiškėja visą GPM sumą, nuo kurios buvo apskaičiuoti delspinigiai, sumokėjo į Inspekcijos surenkamąją sąskaitą dar 2018-03-14, t. y. likus mėnesiui iki deklaracijos pateikimo termino, tačiau pasikeitus įmokų kodams, per klaidą buvo nurodytas klaidingas (anksčiau galiojęs) įmokos kodas. Neatsižvelgiant į tai, valstybės biudžetas laiku gavo mokesčių sumas. Kadangi valstybės biudžetas nepatyrė nuostolių, nebuvo teisinio pagrindo skaičiuoti delspinigių.

Tuo atveju, jeigu būtų laikomasi pozicijos, kad pagrindas skaičiuoti delspinigių yra, Pareiškėja prašo įvertinti susidariusią situaciją teisingumo, protingumo, proporcingumo, pagarbos mokesčių mokėtojui ir gero mokesčių administravimo principų kontekste bei atleisti Pareiškėją nuo delspinigių vadovaujantis MAĮ 141 str. 1 d. 3 punkto nuostatomis.

Pareiškėja taip pat prašo išreikalauti iš Inspekcijos informaciją apie tai, kokių pagrindų ir kokių būdu buvo apskaičiuota 932,59 Eur GPM delspinigių suma, bei 2018-05-02 Inspekcijos skambučio įrašą (spec. R. U. skambutis Pareiškėjos atstovei J. J., skambinta iš Inspekcijos tel. Nr. (*duomenys neskelbtini*) į tel. Nr. (*duomenys neskelbtini*), skambučio laikas –13 val. 02 min.).

Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, Pareiškėja prašo; 1) panaikinti Inspekcijos 2018-05-04 sprendimo Nr. 331C-49102 dalį, kuria buvo atsisakyta grąžinti 932,59 Eur neteisėtai išieškotą sumą ir ji buvo įskaityta GPM delspinigiams padengti; 2) panaikinti Inspekcijos 2018-05-04 sprendime Nr. 331C-49102 nurodytą 932,59 Eur delspinigių sumą kaip neteisėtą ir nepagrįstą, arba atleisti Pareiškėją nuo 932,59 Eur delspinigių pagal MAĮ 144 str. 1 d. 3 punktą.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas tenkintinas, Inspekcijos 2018-05-04 sprendimas Nr. 331C-49102 dalyje, kuria Pareiškėjai negrąžinta 932,59 Eur suma, naikintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos sprendimo dalies, kuria atsisakyta Pareiškėjai grąžinti Inspekcijos 2018-04-23 nurodymu nurašyti mokestinę nepriemoką iš Pareiškėjos sąskaitos nurašytą 932,59 Eur sumą (iš viso Inspekcijos 2018-04-23 nurodymu iš Pareiškėjos sąskaitos buvo nurašyta 77713,03 Eur suma), teisėtumo ir pagrįstumo, mokesčių administratoriui įskaičius šią sumą GPM delspinigių nepriemokai padengti.

Iš byloje pateiktos medžiagos ir Komisijos posėdyje Inspekcijos atstovių išsakytų argumentų matyti, kad iš Pareiškėjos sąskaitos nurašytos 932,59 Eur sumos negrąžinimo Pareiškėjai faktinis pagrindas yra šios sumos įskaitymas GPM delspinigių nepriemokai padengti. GPM delspinigiai buvo apskaičiuoti nuo laiku, bet klaidingu įmokos kodu sumokėtos GPM prievolės.

Byloje nustatyta, kad 2018-04-23 nurodymu nurašyti mokestinę nepriemoką iš mokesčių mokėtojo sąskaitos (sąskaitų) Nr. (23.31-08) 467-72956 Inspekcija nusprendė išieškoti iš Pareiškėjos 79451,54 Eur GPM sumą, deklaruotą už laikotarpį nuo 2018-03-01 iki 2018-03-31. Pabrėžtina, kad šio Nurodymo priede Nr. 1 pateiktoje prievolių ataskaitoje nurodytas tik GPM nepriemokos dydis, delspinigių suma – 0,00 Eur. 2018-04-23 Inspekcijos nurodymu iš Pareiškėjos sąskaitų nurašyta 77713,03 Eur. Tačiau iš byloje pateiktos medžiagos matyti, kad 2018-04-23 Pareiškėja iš esmės mokestinės nepriemokos neturėjo, nes 2018-04-23 Nurodyme nurašyti mokestinę nepriemoką nurodyta GPM nepriemoka buvo sumokėta dar 2018-03-14 (terminas – 2018-03-15), tačiau dėl klaidingai nurodyto įmokos kodo (1421) nebuvo įskaityta deklaruotai GPM sumai padengti, o apskaitoma kaip permoka.

Pareiškėja 2018-04-23 (tą pačią dieną, kaip ir Inspekcijos nurodymas nurašyti mokestinę nepriemoką) pateikė Inspekcijai prašymą įmokos kodu 1421 sumokėtą 79480,43 Eur sumą įskaityti įmokos kodu 1411. Inspekcija 2018-04-24 sprendimu Nr. 331C-46259 Pareiškėjos prašymą patenkino. Taip pat Inspekcijos 2018-04-25 sprendimu Nr. (23.31-08) 467-75227 buvo pripažintas netekusiu galios 2018-04-23 nurodymas nurašyti mokestinę nepriemoką Nr. (23.31-08) 467-72956. Pagal MAĮ 111 straipsnį paaiškėjus, kad mokesčių administratorius nepagrįstai išieškojo mokestį ar su juo susijusias sumas, jos grąžinamos šio Įstatymo 87 straipsnyje nustatyta tvarka nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo atitinkamo mokesčių mokėtojo pareiškimo gavimo dienos. Pareiškėjai pateikus prašymą grąžinti nepagrįstai išieškotą sumą (2018-04-23 ir 2018-04-26 prašymai), dalis prašomos sumos (932,59 Eur) nebuvo grąžinta, nes buvo įskaityta GPM delspinigių nepriemokai padengti.

Pagal MAĮ 96 str. 1 dalį delspinigiai mokesčių mokėtojui skaičiuojami: 1) už nesumokėtą arba pavėluotai į biudžetą sumokėtą mokesčių mokėtojo deklaruotą mokestį arba mokesčių mokėtojo (atitinkamo mokesčio įstatyme numatytu atveju – mokesčių administratoriaus) apskaičiuotą nedeklaruojamą mokestį (įskaitant muitinės deklaracijoje apskaičiuotą mokestį); 2) už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių administratoriaus nustatytą nedeklaruojamą ar neapskaičiuotą nedeklaruojamą mokestį (įskaitant mokestį, kuris turėjo būti apskaičiuotas muitinės deklaracijoje); 3) už pagal mokesčių mokėtojo prašymą nepagrįstai grąžintą (įskaitytą) mokesčio permoką (išskyrus tuos atvejus, kai per daug grąžinama (įskaitoma) dėl mokesčių administratoriaus klaidos). Iš minėtoje teisės normoje nustatyto teisinio reguliavimo matyti, kad joje

nustatyti aiškūs pagrindai delspinigiams skaičiuoti. Bylos duomenimis, kad GPM delspinigiai buvo apskaičiuoti už laikotarpį nuo 2018-03-16 iki 2018-04-24 nuo pavėluotai sumokėtos deklaruotos GPM prievolės už laikotarpį nuo 2018-03-01 iki 2018-03-31, t. y. nuo Pareiškėjos deklaruotos GPM sumos, kuri buvo *sumokėta laiku*, tik klaidingu įmokos kodu.

Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo ir mokėjimo prievolių dydžių skirtumo pagal patikslintus mokėjimo prievolių dokumentus tvarkymo taisyklių (toliau – Įskaitymo taisyklės), patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-12-20 įsakymu Nr. VA-193 (2016-12-19 įsakymo Nr. VA-162 redakcija), 19 punkte nustatyta, kad permokų (skirtumo) sumos, esančios Mokesčių permokos sąskaitoje ir (arba) Mokesčio skirtumo sąskaitoje, įskaitomos Inspekcijos administruojamų mokesčių mokestinėms <<...>> nepriemokoms padengti tokiais terminais: 1) <<...>> (nuostata neaktuali ginčui); 2) mokestinės <<...>> nepriemokos, susidariusios vėliau nei mokestinės <<...>> permokos arba mokesčių skirtumas, dengiamos pagal mokestinių <<...>> nepriemokų mokėjimo prievolės sumokėjimo datą (t. y. mokėjimo termino paskutinė diena). Iš Inspekcijos 2018-04-24 sprendimo Nr. 331C-46529 nėra aišku, kuria data buvo atliktas Pareiškėjos 2018-03-14 įmokos kodu 1421 sumokėtos sumos įskaitymas. Mokesčių administratoriaus atstovė Komisijos posėdžio metu aiškino, kad mokestinės nepriemokos nurašymas ir įmokos kodu 1421 sumokėtos sumos įskaitymas buvo atlikti tą pačią dieną (2018-04-24), tačiau pirmiau buvo gauta nuo Pareiškėjos banko sąskaitos nurašyta pinigų suma, todėl būtent ji ir buvo įskaityta GPM prievolei už 2018 m. kovo mėn. padengti. Dėl to buvo apskaičiuoti 932,59 Eur GPM delspinigiai už laikotarpį nuo 2018-03-16 iki 2018-04-24. Bylos duomenimis, už 2018 m. kovo mėn. deklaruota GPM prievolė buvo sumokėta 2018-03-14, prievolės sumokėjimo terminas – 2018-03-15, t. y. mokestinė nepriemoka susidarė vėliau negu mokestinė permoka, todėl, remiantis aukščiau išdėstytomis Įskaitymo taisyklių nuostatomis, Pareiškėjos 2018-03-14 sumokėta 79480,43 Eur suma turėjo būti įskaityta 2018-03-15 (paskutinę GPM prievolės sumokėjimo dieną). Vadinasi, 932,59 Eur suma turėjo būti grąžinta Pareiškėjai, o ne įskaityta nepagrįstai apskaičiuotų GPM delspinigių nepriemokai padengti, nes delspinigiai, kaip minėta, skaičiuojami už nesumokėtą arba pavėluotai į biudžetą sumokėtą mokesčių mokėtojo deklaruotą mokestį, o nagrinėjamu atveju Pareiškėjos deklaruota GPM suma buvo sumokėta laiku.

Nagrinėjamos bylos kontekste Komisija pažymi, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnyje, be kita ko, nustatyta, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms. Kaip prielaida šios nuostatos įgyvendinimui buvo priimtas Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAĮ). Finansų ministro 1997-07-29 įsakymu Nr. 110 (2011-07-25 įsakymo Nr. 1K-249 redakcija) „Dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nuostatų patvirtinimo“ patvirtintų Inspekcijos nuostatų 3 punkte, bet kita ko, nustatyta, kad Inspekcija savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija, MAĮ, kitais įstatymais. VAĮ 8 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, įtvirtinta, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio nuostatos reiškia, jog individualiame akte motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2008-06-12 nutartis adm. byloje Nr. A756-700/2008, 2009-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A756-422/2009, 2017-04-04 nutartis adm. byloje Nr. eA-426-556/2017). Sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas (LVAT 2013-09-09 nutartis adm. byloje Nr. A-575-1517/2013, 2016-01-12 nutartis adm. byloje Nr. eA-1321-575/2016). Komisija pastebi, kad viešajame administravime galiojantis gero administravimo, objektyvumo ir nešališkumo principas viešojo administravimo subjektus įpareigoja, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus (vykdydamos valdžios funkcijas), privalo dirbti rūpestingai, atsižvelgti ir tinkamai

įvertinti visus su konkrečiu administraciniu aktu susijusius svarbius veiksniais, o priimamą individualų administracinį aktą įpareigoja pagrįsti objektyviais duomenimis (faktais).

Skundžiamas Inspekcijos 2018-05-04 sprendimas Nr. 331C-49102 dalyje dėl Pareiškėjai negrąžintos 932,59 Eur sumos, įskaitytos GPM delspinigių nepriemokai padengti, yra nepagrįstas nei teisės normomis, nei nustatytais faktinėmis aplinkybėmis. GPM prievolė už 2018 m. kovo mėn. buvo įvykdyta laiku (Pareiškėjos 2018-03-14 įmokos kodu 1421 sumokėta 79480,43 Eur suma turėjo būti įskaityta 2018-03-15), todėl GPM delspinigių apskaičiavimas prieštarauja MAĮ 96 straipsnio nuostatomis. Taigi toks sprendimas neatitinka aukščiau išdėstytų VAI keliamų reikalavimų individualaus administracinio akto turiniui ir šios aplinkybės sudaro pagrindą Inspekcijos sprendimą dalyje, kuria Pareiškėjai negrąžinta 932,59 Eur suma, panaikinti.

Pareiškėjai primintina, kad pagal MAĮ 11 straipsnio nuostatas, jei nepagrįstai išieškotos sumos laiku negrąžinamos, mokesčių mokėtojo naudai šio įstatymo 87 straipsnio nustatyta tvarka yra skaičiuojamos palūkanos, jeigu atskiro mokesčio įstatymas dėl to mokesčio nenustato kitaip.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-05-04 sprendimą Nr. 331C-49102 dalyje, kuria Pareiškėjai negrąžinta 932,59 Eur suma.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė